

drive en forskning i alternativer til de traditionelle sprøjtemidler.

Angående forskning i resistente sorter er det et arbejde, der har stået på i lang tid, og dette arbejde skal selvfølgelig videreføres. Det er også en forskning, som økologisk jordbrug vil kunne drage stor nytte af. Også forskning i de mekaniske metoder til bekæmpelse af ukrudt er et område, som er vigtigt.

Socialdemokratiet kan konstatere, at det fremsatte beslutningsforslag allerede er ved at blive udmøntet.

Jens Vibjerg (V):

Når vi har følt det nødvendigt at genfremsætte disse tre beslutningsforslag, er det selvfølgelig et udtryk for, at der i den forløbne periode efter vores opfattelse ikke er sket noget væsentligt.

Vi fremsatte sidste år et beslutningsforslag med samme sigte som B 89, og det har ikke formået regeringen til at komme med konstruktive forslag om begrænsning i anvendelsen af bekæmpelsesmidler på ikkedyrkede arealer. Derfor denne genfremsættelse i håb om, at regeringen også er indstillet på at sikre vores grundvand mod pesticider.

Det er en praktisk erfaring og en videnskabelig kendsgerning, at anvendelse af kemikalier på muldfattige arealer øger risikoen for nedsivning af pesticidrester til grundvandet dramatisk, fordi en forudsætning for effektiv nedbrydning af pesticider er, at der er rigeligt med mikroorganismer og ilt. Det er jo først og fremmest det, der bidrager til en effektiv omsætning i jorden.

Hertil kommer, at arealer uden muldlag, arealer, der består af sand, grus og sten, ikke tilnærmelsesvis har samme vandholdende evne, hvorfor der sker en hurtig nedsivning af pesticider til iltfattige dybder og deraf manglende nedbrydning af pesticider. Risikobetonede pesticider, og det er vel fortrinsvis jordmidler, vil på ikkedyrkede arealer enten finde vej til grundvandet eller via kloaksystemet til vore vandløb eller indre farvande, hvor de ligeledes udgør en trussel mod miljøet.

I Venstre så vi helst, at man helt kunne undgå at benytte pesticider på disse udyrkede arealer, men vi ved også, at det kan være svært. Vi ser dog en række kommuner, der går i den retning. Men er det nødvendigt at bruge kemiske bekæmpelsesmidler på ikkedyrkede arealer, bør kun de for miljøet helt uskadelige midler anvendes. Denne opstramning burde regeringen kunne imødekomme.

Det skal derfor være mit håb, at et bredt flertal her i Tinget vil støtte beslutningsforslag nr. B 89 og dermed være med til at sikre vores grundvand.

Også beslutningsforslag nr. B 90 er jo en genfremsættelse, og dér vil jeg primært beskæftige mig med belastningsindekset. Det er her, regeringen står svagest – for ikke at sige svagt – for på trods af positive udmeldinger fra regeringen har vi jo endnu ikke et belastningsindeks, et indeks, der vil være et utroligt fremskridt i bestræbelserne på at anvende de for miljøet mest skånsomme bekæmpelsesmidler.

Vi ved, at der er forskel på godkendte midlers belastning af vores miljø. Miljøstyrelsen har oplysningerne. Og så er spørgsmålet: Hvorfor skal brugerne ikke have mulighed for at udnytte den viden for hele tiden at kunne anvende de for miljøet mest skånsomme midler? Vi kan vel sige, at vi i dag har 1½ mærkning: Vi har bimærket, som folk er dus med, og så har vi fiskemærket, som næsten ingen kender, fordi det ikke fremtræder som et mærke, men er beskrevet i teksten.

Hollænderne opererer med et nedsivningsindeks, som de tager meget alvorligt. Og vi har lige i Landsbladet set en undersøgelse, der klart viser et stort behov for et belastningsindeks, som i et eller flere tal klart viser midlernes risikovurdering.

De eneste, der åbenbart ikke er særlig forhippede på et sådant belastningsindeks, er Miljøstyrelsen, miljøministeren og kemikaliefirmaerne. Kemikaliefirmaerne kan man måske til nød forstå, men at ministeren og Miljøstyrelsen mere lægger sig op ad kemikaliefirmaerne end op ad brugernes og rådgivernes ønsker og behov, ja, det forstår jeg knap.

Belastningsindeks er et vigtigt parameter i en bedre rådgivning og vejledning. Jo bedre vejledning man kan give om midlernes anvendelse, des mindre risiko er der for skader på miljøet. Derfor vil indførelsen af et belastningsindeks være et væsentligt skridt fremad i anvendelsen af kemi uden risiko for miljøet.

Det er dog vigtigt, at vi også øger forskningen i og udviklingen af ikkekemiske bekæmpelsesmetoder, det være sig forskning i biologisk bekæmpelse af sygdomme og skadedyr og i konkurrence over for ukrudt, det være sig udvikling i en mere miljøvenlig sprøjeteknologi. Der er ingen tvivl om, at der ligger store muligheder i en bedre teknik. Og der ligger endnu større muligheder i forskning i planter-